

Nr 349

Av herr **Fridolfsson** i Stockholm och fru **Kristensson**, om förstärkning av polispersonalen.

(Lika lydande med motion nr 425 i Första kammaren)

Den oroande utvecklingen av brottsligheten har föranlett vissa förstärkningar av polisväsendet, både genom fortlöpande upprustning av den tekniska utrustningen och genom vissa personalförstärkningar.

Vad som föreslås i statsverkspropositionen för budgetåret 1966/67 synes emellertid icke tillfredsställande för huvudstadens del. Den konstaterade ökningen av framför allt våldsbrotten ger vid handen att här föreligger ett betydande behov av förstärkningar. Tid efter annan uppkommer också i huvudstaden, särskilt i dess centrala delar, tendenser till kravaller och andra oroligheter. Det visar sig emellertid att man genom betydande polisiära insatser på ett tidigt stadium kan kväva i sin linda orosförhållanden som eljest kunnat få förödande konsekvenser för ordningshållningen. Detta förutsätter tillgång till bevakningspersonal, men i alltför stor utsträckning har man måst tillgripa en omfattande övertidstjänstgöring.

En viktig livsnerv för huvudstadens liv utgöres av dess vittutsträckta tunnelbanenät. Att medborgarna skall lugnt och tryggt kunna färdas med T-banan och resenärerna utan risker skall kunna passera genom T-stationerna är därför ett fundamentalt krav. Men därtill kommer att det omfattande butiksnät som finns vid flera av de centrala stationerna i T-banep Janet på ett helt annat sätt än tidigare blivit samlings-uppehållsplatser även för en stor grupp som ej är resenärer eller kunder till butikerna. Riskerna för ett allmänt ofredande är betydande och en allmän otrevnad kan snabbt uppstå. För övervakning av dessa platser krävs polisiära resurser.

Mot den nu skisserade bakgrunden synes den av rikspolisstyrelsen begärda förstärkningen av T-banepolisen på inalles 40 man vara en förstahandsangelägenhet. Den till hälften nedprutade förstärkningen i statsverkspropositionen kan därför ej godtagas.

Erfarenheten från tidigare år har givit vid handen hur viktigt det är att inom nya stadsdelar polisen finns på platsen redan från början och hur besvärliga förhållanden kan utveckla sig om polisen först i efterhand får ingå i stadsbilden. När nu en ny polisstation planeras för Stockholms nya sydvästra förortsområde i Skärholmen är det också nödvändigt att den från början gives tillräcklig bemanning. Rikspolisstyrelsens förslag om 50 nya tjänster för denna station har emellertid i statsverkspropositionen reducerats till 30. Skulle denna

siffror godtagas skulle följderna bli följande. Hälften av personalstyrkan skulle åtgå till s. k. inomhustjänstgöring (vakter, stationsbefäl och utredningspersonal) med följd att den utomhustjänstgörande personalen, med nuvarande skiftesgång, skulle begränsa sig till ett par man i taget, ibland kanske ingen. För att stationerna skall få effekt ur ordningshållningssynpunkt erfordras samtliga de 50 tjänster som rikspolisstyrelsen begärt.

Erfarenheterna av den nya organisationen med kvarterspoliserna har varit mycket gynnsamma. Härigenom har avsevärda resultat nåtts ur brottsförebyggande synpunkt. Detta synes vara en angelägenhet av sådan art att man nu på sätt rikspolisstyrelsen föreslagit — men som ej medtagits i statsverkspropositionen — inrättar ytterligare 10 s. k. kvarterspoliserna.

Vi föreslår sålunda, att — utöver vad som medtagits i statsverkspropositionen — följande 45 nya polistjänster för huvudstaden inrättas, nämligen 20 för T-banebevakningen, 15 för den nya polisstationen i Skärholmen och 10 kvarterspoliserna.

Vi får också lämna en praktisk anvisning om hur dessa tjänster skall kunna besättas. Under senare år har tillströmningen av sökande som polisaspiranter varit gynnsam. Under det sista kommunala året kunde ej mindre än 290 nya aspiranter anställas. Efter förstatligandet har emellertid polissskolans resurser för Stockholms del skurits ned, så att numera blott 180 å 200 aspiranter får anställas per år. Skolan bör nu tillföras ökade resurser — i varje fall tillfälligt — så att åtminstone 250 stockholmsaspiranter kan få anställas årligen. Vidtagas ej en sådan utökning är med nuvarande avgångssiffror (pension, förtida avgång m. m.) risken uppenbar, att antalet polismän i Stockholm under avsevärd tid blir i stort sett konstant.

Att fylla vakanserna — omkring 100 — och de nu föreslagna nya tjänsterna är mycket angeläget. Huvudstadens befolkning är ej betjänt av att blott den lönestatsmässiga sidan av ett formellt inrättande av polistjänster löses. Det verkliga intresset ur medborgarsynpunkt är att de faktiska polisresurserna bringas i nivå med behovet.

Vi får sålunda hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av statsverkspropositionen för budgetåret 1966/67 måtte under andra huvudtiteln bevilja erforderliga medel under *dels* anslaget B. Rikspolisstyrelsen: *Avlöningar resp. Omkostnader* för utökning av polissskolans resurser för mottagande av 250 polisaspiranter årligen från Stockholm, *dels* anslaget B. Lokala polisorganisationer: *Avlöningar* för inrättande av ytterligare 45 nya polismanstjänster utöver vad som i statsverkspropositionen föreslagits.

Stockholm den 26 januari 1966

Filip W. Fridolfsson

Astrid Kristensson